

Č. 6969.

Pozemková reforma: Bylo-li vyzvání podle § 11 zák. zák. doručeno povolaným zástupcům svěřenství, není třeba, aby výzva byla opakována vůči novému vlastníku, stal-li se jím podle zák. o zrušení svěřenství dřívější držitel svěřenství.

(Nález ze dne 16. prosince 1927 č. 5636).

V ě c: Livio O. v S. (adv. Dr. Pav. Schulhof z Prahy) proti státnímu pozemkovému úřadu (sen. pres. v. v. Rud. Vyšín) stran propuštění půdy ze záboru dle § 11 zák. zák.

V ý r o k: Stížnost se jednak odmítá jako nepřipustná, jednak se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Podáním, jež došlo 24. prosince 1925 k obvodové úřadovně stpú-u v Trenčíně, ohradil se st-l proti provádění poz. reformy na býv. svěřenském statku v S. a tvrdil, že se poz. reforma provádí bez jeho souhlasu, že nebyla dána osobě zákonem předepsané možnost, aby uplatnila nárok dle § 11 zák. zák.; uplatnění nárok ten byl svého času oprávněn prý jedině opatrovník svěřenství, jemuž mělo býti doručeno vyzvání soudní s oznámením zamýšleného převzetí dle § 2 a 3 náhr. zák. V době kritické svěřenství opatrovníka nemělo, a mělo býti proto vyzvání doručeno svěřenskému soudu, aby soud jmenoval osobu, jež má nárok dle § 11 zák. zák. uplatnit. — Odvolává se na zák. ze 3. července 1924 č. 179 Sb., žádal st-l také, aby mu nyní jako vlastníku zrušeného svěřenství bylo doručeno vyzvání dle § 11 zák. zák., aby mohl nárok svůj dle § 11 zák. zák. uplatnit.

Nař. rozhodnutím vyvrátil žal. úřad námitku st-lovu, že se poz. reforma na jeho statku provádí bez jeho souhlasu a uvedl dále: »Nepravěm tvrdí Livius O., že nebyla mu dána možnost uplatňovati svého času nárok dle § 11 zák. zák. Dle § 3 náhr. zák. možno s účinkem uplatnění nárok ten jen v preklusní lhůtě 30 dnů po doručení oznámení o zamýšleném převzetí. Oznámení to bylo obsaženo současně s návrhem na poznámku záboru a zamýšlené převzetí v podání zdejšího úřadu z 20. dubna 1923, a bylo dáno Liviu O. jako svěřenskému držiteli, Karolu O. jako svěřenskému čekateli a Štěpánu K. jako svěřenskému kuratoru a konečně též sedrii v Nitře jako soudu svěřenskému. Na základě tohoto podání bylo usnesením okr. soudu ve Velkých Topolčanech ze 16. května 1923 nařízeno pozemnoknižní kanceláři provedení poznámek dle návrhu a do usnesení toho pojato též oznámení. Usnesení toto doručeno bylo stpú-u s tím, že bylo doručeno svěřenskému držiteli dne 27. května 1923, čekateli dne 29. května 1923 a kuratoru dne 19. května 1923. Bylo tedy oznámení správně doručeno všem osobám, tehdy svěřenství zastupovavším, neboť ohledně svěřenského držitele a čekatele není to popíráno, a dle provedeného šetření vzdal se Štěpán K. opatrovnictví teprve koncem roku 1924, takže v letech 1923 a 1924, tedy i v době rozhodné, byl skutečně svěřenským opatrovníkem. Dle toho mohli uvedení reprezentanti fidelkomisu uplatnit nárok dle § 11 zák. zák. nejdéle do 29. června 1923, a jestliže, ať z jakéhokoliv důvodu, ve lhůtě té tak neučinili, ztratili nárok ten. Následkem toho zůstal celý velkostatek pro účely reformy

poz., a stal se předmětem řízení přidělového, neboť tím, že zástupci býv. svěřenství nevznegli včas svých nároků, dali tím na jevo, že souhlasí se zamýšleným převzetím. Z uvedeného jest patrno, že celý postup byl na tomto velkostatku prováděn přesně podle zák., a že není důvodu, by stpů vyhověl žádosti za zastavení příd. řízení a aby doručil Liviu O. novou výzvu k uplatnění nároku dle § 11 zák. zák., nebo aby jednal se žadatelem o nároku na vyřízení věci cestou dohody.

Nss nemohl námitce stížnosti dáti za pravdu.

Lhůta § 3 náhr. zák., v níž jest uplatnění nárok dle § 11 zák. zák., jest lhůtou preklusivní. Z toho, že výzva dle § 3 náhr. zák. děje se k návrhu stpů-u soudem při knihovním poznamenání zamýšleného převzetí, je nutno souditi, že výzva, již se vlastníku dostalo, působí netoliko proti němu, nýbrž i proti každému právnímu nástupci jeho. Tomu svědčí i předpis § 9 náhr. zák., z něhož plyne, že poznámka zamýšleného převzetí, a tudíž zřejmě i ostatní úkony s ní spojené, působí proti každému nabyvateli.

Že svěřenství bylo o zamýšleném převzetí jeho majetku zpraveno a vyzváno, aby ve lhůtě § 3 náhr. zák. nárok svůj dle § 11 zák. zák. uplatnilo, i že na majetku tom zamýšlené převzetí bylo knihovně poznamenáno, stížnost nepopírá. Působí-li vyzvání dle § 3 náhr. zák. i vůči právním nástupcům vlastníka o zamýšleném převzetí zpraveného a nemá-li ani zák. ze 3. července 1924 č. 179 Sb. opačného ustanovení, není nezák., když žal. úřad odepřel st-li doručiti nové oznámení podle § 2 náhr. zák. s výzvou dle § 3 náhr. zák. za tím účelem, aby mohl jako nový vlastník statku v S. nárok dle § 11 zák. zák. uplatniti.

Č. 6970.

Pozemková reforma: O vlivu zákona o zrušení svěřenství na provádění poz. reformy.

(Nález ze dne 16. prosince 1927 č. 11.119.)

Prejudikatura: Boh. 6669/27; 1311/22, 2721/23 adm.

Věc: Dr. František Cz. v P. proti státnímu pozemkovému úřadu o propuštění ze záboru dle § 11 zák. zákona.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nař. výměrem zamítl stpů žádost ze 7. prosince 1923, pokud jí Eugen Cz. jako svěřenský držitel resp. vlastník panství P. žádal za propuštění nemovitostí ze záboru dle § 11 zák. zák., jakož i žádosti z 18. listopadu 1925 a 18. prosince 1925, jimiž byla modifikována první žádost ve smyslu výhrady učiněné v protokole z 16. dubna 1925.

Stížnost vznáší na spor otázku, lze-li býv. svěřenský majetek, který se stal zákonem ze 3. července 1924 č. 179 Sb. po 14. listopadu 1924 majetkem volným, avšak omezeným fideikomisární substitucí pro prvního svěřenského čekatele, pokládati i nadále za majetkovou podstatu rozdílnou od dosavadního alodního majetku svěřenského držitele. Stížnost tu v podstatě namítá, že prý fideikomisární substituci podle zák.